

УДК 636.22/.28.09:616.33-008.3

Любезна В. Л., студентка 2 курсу магістратури спеціальності “Ветеринарна медицина”
Науковий керівник – Смоляк В.В., кандидат вет. наук, доцент
Подільський ДАТУ, м. Кам’янець-Подільський, Україна

ДІАГНОСТИКА, ЛІКУВАННЯ ТА ПРОФІЛАКТИКА ДИСПЕПСІЇ НОВОНАРОДЖЕНИХ ТЕЛЯТ

Однією із головних причин, які стримують розвиток тваринництва та зниження якості продукції є різні захворювання тварин, серед яких найбільше поширення мають шлунково-кишкові розлади з ознаками діареї у новонародженого молодняка: диспепсія, молозивний токсикоз, казеїно-безоарна хвороба. Ці захворювання завдають господарствам значні економічні збитки внаслідок затрат на лікування та загибелі частини хворого молодняка. Крім того, ці хвороби знижують загальну неспецифічну резистентність і створюють передумови для виникнення інших захворювань – колібактеріозу, бронхопневмонії, гіповітамінозів і ін. Перехворілий молодняк втрачає свій природний генетичний потенціал і такі тварини в подальшому відстають у рості і розвитку, вони не мають високої молочної продуктивності.

Для лікування і профілактики шлунково-кишкових хвороб запропоновано чисельні методи і схеми з використанням фармакологічних засобів вітчизняного та імпортного виробництва, вартість яких може бути досить висока, а ефективність не завжди висока. Для вирішення даної проблеми перед нами стала мета дослідження – теоретично і експериментально обґрунтувати ефективність різних схем лікування диспепсії у телят.

Для досягнення мети було необхідно вирішити наступні завдання: вияснити головні чинники виникнення диспепсії у телят в господарстві; провести аналіз годівлі та утримання сухостійних корів; вивчити стан обміну речовин сусідієних корів та народження від них телят; перевірити оптимальні схеми лікування диспепсії новонароджених телят. Одним із завдань виконання дипломної роботи було розроблення ефективних і економічно вигідних засобів лікування хворих на диспепсію телят. З цією метою для лікування телят використовували енрофлоксацин, лактоплазмін, збір трав, тетрацикліну гідрохлорид та 0,9% розчин натрію хлориду.

Для порівняльної характеристики лікувального ефекту лікарських засобів були створені три групи тварин. Для лікування 1 групи застосовували енрофлоксацин та лактоплазмін, для лікування 2 групи тварин було використано препарат енрофлоксацин, і 3-ї групи – хлортетрациклін.

Всім трьом групам застосували дієту, а з метою регідративної терапії використовували 0,9%-ний сольовий розчин та відвар із збору лікарських трав (звіробій, полин, деревій).

При проведенні дослідіу нами було встановлено що найнижчий терапевтичний ефект був отриманий в 3 групі, де лікування проводили хлор тетрацикліном і приміняли регідратаційну терапію. В даному випадку з 7 захворівших телят загинуло 2 тварини, тривалість лікування була найдовшою і в середньому становила 4 дні. У другій групі, де лікування проводилось енрофлоксацином, терапевтичний ефект був кращим, лікування тривало до 3-х днів, але одна

тварина із захворівших загинула. Найкращий терапевтичний ефект був досягнутий при поєднанні лікування – препаратом енрофлоксацином і лактоплазміном, при цьому терапевтична ефективність досягла 100% з найкоротшою тривалістю лікування – 2 дні.

У телят даної групи швидко відновлювався апетит. Частота дефекації зменшувалася і зникав профузний пронос. Калові маси набували нормального характеру.

Нормалізувалася частота пульсу, зникала приглушеність тонів серця. Збільшувалося виділення сечі. Зникали ознаки зневоднення, тобто западання очного яблука, тварини знову набирали масу тіла, зникали виступаючі маклоки, лопатки, плечові сулоби, сідничні бугри. Тварини вели себе активно.

Таким чином, можна стверджувати, що своєчасне пригнічення патогенної мікрофлори, що ускладнює перебіг диспепсії, сучасними антимікробними препаратами при одночасному призначенні лактоплазміну з метою ліквідації імунодефіцитного стану дає добрий терапевтичний ефект і скорочує термін перебігу захворювання.

УДК 619: 618. 14-002: 615. 849

Макієвський А.Г., студент 2 курсу магістратури спеціальності “Ветеринарна медицина”

Науковий керівник – Захарова Т.В., кандидат вет. наук, доцент,

Подільський ДАТУ, м. Кам’янець-Подільський, Україна

МІКРОФЛОРА СТАТЕВИХ ОРГАНІВ КОРІВ ПРИ МЕТРИТІ

Незважаючи на успіхи сучасної ветеринарної медицини, частота запальних захворювань статевих органів у самок не знижується, а інфекційні ускладнення продовжують посідати чільне місце в структурі акушерської-гінекологічної патології у корів.

Сьогодні на ринку ветеринарних препаратів є значна кількість засобів для лікування корів із запальними процесами у статевих органах. Переважно це антибіотики та сульфаніламідні препарати, або їх комбінації. Проте необґрунтоване та неадекватне застосування антибіотиків сприяє появі нових антибіотикостійких штамів мікроорганізмів, зниженню адаптаційних можливостей організму, що значно ускладнює лікування та профілактику акушерської патології у корів.

Тому завданням наших дослідження було провести ідентифікацію мікроорганізмів виділених із ексудату статевих органів корів, хворих на ендометрит.

Дослідження проводили на 5-8-річних коровах української чорно-рябої молочної породи з середньою продуктивністю 6-7 тис. кг молока.

При вивченні мікробного фактора, ми переконалися, що умовно-патогенна мікрофлора відіграє важливу роль у виникненні ендометриту у корів.

Під час лабораторного дослідження морфологічних, культуральних та біохімічних властивостей мікроорганізмів також була проведена їх ідентифікація. Бактеріологічними дослідженнями матково-піхвових виділень 32 корів, уражених ендометритом, було виділено різноманітну мікрофлору, серед якої переважали ешеріхії, протей, стафілококи.